

Museets julestue summende af sang og spil

Af Kaare Vissing

Det kan nok være, at der lørdag den 8. december var Frederiksberg Teater & Børnekor til forskel fra de tidligere år, Brønshøj Museums Venner har afholdt julestue. Ganske vist blev visse traditioner holdt i hævd - i den gamle købmandsforretning bød Mogens Buhelt på gløgg og æbleskiver, i et muntert hjørne sad Asger Fog og solgte små bøger fra museets skrifiserie, i køkkenet klarede Bente Winther Olsen kaffen, og alt imens hjalp de øvrige bestyrelsesmedlemmer

m.fl. til - undtagen den tidligere formand Torben Thilkerup, for han havde fået sin helt egen opgave! Torben Thilkerup er nemlig også dybt engageret i Frederiksberg Teater & Børnekor, hvor han er en dygtig og meget anvendt amatørskuespiller. I det 50 minutter lange show, som FT&B opførte, spillede han dog kun en mindre rolle, da han i sin egenskab af instruktørens højre hånd havde travlt nok med at holde styr på de mange optrædende, syv voksne og en snes børn, samt fire musikere.

Juleshowets idé
Det var julemandens og nissernes mange røde dragter og huer, der gav showet sin helt egen varme farve, men derudover var der lige præcis én rød tråd mere - den der gik igennem hele heligheden og bandt de mange numre smukt sammen. Herom fortæller instruktøren Gert V. Nielsen: "Idéen med showet er at sy en rød tråd gennem hele stykket og dermed fortælle om julen før og nu - helt tilbage fra før Kristi fødsel: Hvorfor man holder jul før; hvorfor vi holder jul i dag; hvordan juletræet

Et ryngdepunkt i showet var, at de mindste børn sang et potpourri over nogle af Danmarks mest populære julesange: Julebal i Nisseland, På loftet sidder nissen, Rudefjef med den røde tud, og Søren Bonifomus. Til højre ses med høj hat Michael J. B. Sørensen, der bagefter bevægenede læste "Den lille pige med svovstikkerne".

Mogens Buhelt, der siden foråret har været formand for Brønshøj Museums Venner, er ikke bare en dygtig administrator og igangsætter. Han evner også at gå helt ind for en opgave. Her er han moderigtigt klædt på, mens han sælger gløgg og æbleskiver i Brønshøj Museums gamle købmandstauk.

Fra venstre ses bla. Irene H. Rossen (turkis bluse), Michael J. B. Sørensen (briller), Thomas Martin Jørgensen (vest og lang nissehue) og Amanda Loughrey (juletræet - det til højre!). Julemanden bagerst til højre ankom direkte fra Grønland for at deltage i showet.

Brønshøj Museums julestue bød fondlen enden steds også på juleskud, hvor hjerter blev klippet med saks og knæmmærhus samlet med smaskys fra lønstift. Lissy Nielsen og Inge Buhelt viste de kære små, hvorledes man gjorde i de gode gamle dage, dengang man ikke fantasiløst kunne købe hele mædeviten i supermarkederne.

Et væk over en del af publikum, der giver et godt billede af, at museumsstuen var lige så mæt af mennesker som furs nase af steg mm. Juleaften efter det konditionskrævende aftenmål. Fotografen midt i billedet er Børge Svendsen, 111. formand for Brønshøj Museums Venner.

De to punnge skuespillere Freja E. Quistgaard, forrest tv., og Daniela Skovgaard, forrest th., sang den helt forrygende "Dortes juleforvirring", assisteret af det charmerende børnekor

kom ind i stuen; om den første julepynt; om julens traditioner og hvordan de eropstået; hvordan vi holder jul i Danmark kontra Teks. England. Dermed er det blevet et show med en historie, og ikke kun ren underholdning. Gert V. Nielsen var selv meget spændt på, hvordan showet ville blive modtaget af publikummet, der ganske fyldte rummet i museet. For som han erkender: "Det er altid svært at tilrettelægge et sådant show, da der er så mange kønne julesange, og

dem hørte jeg rigtig mange af, inden jeg besluttede mig for, hvilke der skulle med. Jeg måtte således skære ned flere gange for at overholde showets længde på 50 minutter. Samtidig skulle det jo være et show med sammenhæng mellem numrene, og der skulle ske hurtige skift mellem de forskellige medvirkende, så der skete noget hele tiden." Om at opføre et stykke med så mange medvirkende i et så forholdsvis lille lokale, som selv museets største stue immervæk er, sagde han:

"Det er også svært at tilpasse et sådant show de forskellige lokaliteter, hvori det opføres. Det betyder, at jeg først på spillestedet kan give de medvirkende de sidste instruktioner." Det tør dog siges, at Gert V. Nielsen og hans trup havde ramt helt rigtig, både hvad angår showets idé og varighed. Hans bedste julegave til Brønshøj Museums Venner er dog helt sikkert, at han har mægtigt mod på at komme tilbage med sin trup næste år!